

موصول

موصول مشترک:

- من

- ما

- ال:

اختلاف نظر در مورد "ال":

جمهور: موصول اسمی است

مازنی: موصول حرفی است

اخفش: حرف تعریف است

- ذو:

"ذو" طبق استعمال قبيله طيِّ موصول مشترك محسوب می شود:

رایتُ ذو فَعَلْ، ذو فَعَلَا، ...

بعضی از این قبيله در مفرد مونث از "ذاتُ" و در جمع مونث از "ذوات" استفاده می کنند

گاهی "ذو" تثنيه و جمع بسته می شود:

"ذو" : ذوا، ذَوَى، ذوو، ذوي

"ذات" : ذاتا، ذواتا، ذوات

- ذا:

موصول مشترك است با سه شرط:

۱- بعد از "من" یا "ما" استفهامیه قرار گیرد (من ذا عندک، ماذا عندک)

۲- "ذا" الغاء نشود

۳- "ذا" اسم اشاره نباشد (ما ذا التوانی)

کوفیون: شرط اول لازم نیست

عَدَسٌ مَا لِعِبَادِ عَلِيكَ إِمَارَةٌ أَمْنٌ وَ هَذَا تَحْمِلِينَ طَلِيقٌ

پاسخ:

۱- "هذا" اسم اشاره و مبتدا، لفظ "طليق" خبر، جمله "تحملين" حال از فاعل "طليق"

۲- موصول حذف شده است: هذا الذي تحملين...